HARMANDA CUMA

Yazan: Durmuş Özer - 21 Eylül 2008

Bugün makalemize geçmişe bir seyir eyleyerek Başlayalım. Hepimiz geçmişle bir çok anılarımız vardır, bunların içinde mutlu yıllar, acı dolu günler veya ekonomik sıkıntı, sosyal aile içi sıkıntılar ve siyasi sıkıntılar olarak sıralayabiliriz. Biz konumuzu siyasi sıkıntıdan seçtik niyetimiz geçmiş bir olay veya hayatımızın bir bölümünü işgal etmiş bir olayı veya olayları tekrar hatırlatmak, kabuk bağlamış bir yarayı tekrar kurcalamak asla değil. Gaye büyüklerimizin dediği gibi kıssadan hisse çıkarmak diyoruz. O sıkıntılı yıllar Taşova bölgemizde bir takım acıları bırakıp gitmiştir. Yalnız Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgemizde yalnız oyuncular değişik, işi organize edenlerin isimlerini farklı olarak devam etmektedir. Ülkemizde cumhuriyet ilan edildikten sonra, ülkeyi etnik guruplara bölmek için bir çok oyunlar sahneye konmuş, farklı yıllar bu denemeler devam etmiştir. Bizler halkımız bazen isteyerek veya istemeyerek bu çirkin oyunlara zaman zaman alet olmuşuzdur Devlet olarak devletimizin de insanları farklı algılayıp yanlışlıklar yapıldığında geriye şöyle bakınca şahit oluyoruz. İşin en acı yanı dostlar, ülkemize oynanan oyunların oyuncularının kendi insanımız. Bu ülkenin nüfus cüzdanını taşıması için en acı yönü olarak görüyoruz. Ta Osmanlı İmparatorluğu dönemi dahil baktığımızda bu kadar geniş bir coğrafyayı hep iç çatışma çıkararak birbirine düşürülmüş sonra imparatorluktan koparılmış, bu böyle olagelmiş. Çok kolay birbirimize düştüğümüzü gören bu güçler sürekli çeşitli bahane ve oyunlarla bizleri birbirimize düşürmeyi başarabilmişlerdir. Bu oyunlar yirmibirinci asra kadar hep süregelmiş, bu olayları inceliğine fazla detayına inmeden hatırlatmaya çalışıyoruz. Şu anlattıklarımı ülkemizde yaşayan tüm bireylerin bildiği konular. Ne hikmetse bir türlü geçmişten ders çıkaramıyoruz. Eğer ders çıkarmış olsaydık bugün hala ülkemizde terörist faaliyetler olmayıp, birbirimize zarar veriyor olmamamız gerekirdi. Devlet olarak, birey olarak yıllardır ne yanlışlar yapıla geldiğimizi, küçük bir misal vermeye çalışacağız. İnsanların nasılda ufak bir olayla birbirine düşebildiğini anlamaya çalışacağız. 1950'li yıllarda 2 partili siyasi hayatımızda altmış inkılabı ceryan ediyor. O yıllar acı dolu yıllar. Eski Zuday'da seçmenler farklı partilere mensup, yani 2 partili dönem. Yargılamalar devam ediyor. Karar verilip Menderes ve 2 arkadaşı idam ediliyor, bizler o yıllar çocuk yaştayız. Olayları hep çocuk gözüyle izliyoruz. Zuday henüz kasaba değil, köy statüsünde. Bir gün kadrolu değil insanların verdiği yıllık hububatla görev yapan caminin imamı imam efendi siyasi düşünmüş olacak ki, bir gün Cuma vaazında siyasi bir kelime kullanıyor. Köyün yarısı Demokrat Partili seçmen olunca bunu hakaret kabul ediliyor, Kara alıyorlar farklı görüşe ve partiye sahip olan imam efendinin camisinde, namaz kılmama kararını alıyorlar. Evde kılıyorlar şimdiki ilköğretim okunun ardında bin düven sap saçılıp harman sürülen yer vardı. Hala gözümün önünde, orayı açık olarak cami yapıldı. Harmanın kenarına ağaçlar mihrap ve minber yapıldı, imam açıkta hutbe okudu. Bu durum kış gelene dek sürüp gitti. Burada önemli konu şu; o ayrılan

insanların maddi durumu uygun olsa bir cami yapabilselerdi, o zamanki Zuday köyü bir daha birleşemeyecek derecede ayrılacak idi. Ama kahvehaneler ayrıldı yıllarca, biz bu yanlışları görerek yaşasaydık, şimdi öyle mi? Asla hayır. O eski yıllarda bir anı olarak kaldı. Şuna gelmek istiyoruz, en ufak bir kıvılcım, bir kelime bizi ne hallere düşürdüğü, sarılamaz ne yaralar açtığına. Artık bu oyunlara toplum olarak düşmemiz gerektiğini anlatmaya çalıştık. Hem ülkemiz bir müsibete uğrayınca hep yabancı güçlere mana buluruz. Ya bizim hiç mi kabahatimiz yok sorusunu sormamız gerekir. Acıda olsa hep deriz Türk'ün Türk'den başka dostu yoktur kelimesi maalesef bir geçerliliği kalmadı. Türk'ün Türk'ten başka düşmanı yoktur kelimesi yerini aldı.

Saygılar…

Yorum Ekle

Durmuş Özer